

EUTOPIA Erasmus + vizītē Grieķijā

No 14.10. – 21.10.2016, mēs, 8 skolnieki un 3 skolotāji devāmies projekta EUTOPIA Erasmus + vizītē uz saulainās Grieķijas 2. lielāko pilsētu- Salonikiem.

Pirmajās divās dienās mums bija iespēja iepazīt un apskatīt saulainās Atēnas. Atēnās ieradāmies ļoti agri. Skolotāji vēlējās atpūsties, lai dienai būtu spēks, bet mums jauniešiem vienīgā doma bija tikt viesnīcas jumta baseinā. Bet tā kā tas vērās tikai 10.00, tad mēs, jaunieši pasēdējām viesnīcas balkonā, lai tālumā raudzītos uz izgaismoto Akropoli rītausmas gaismā. Vai tad ir iespējams aizmigt, zinot, ka esi Grieķijā, Atēnās?

Eksursijā pa Atēnām, ledvesmojāmies no skatiem, kas paveras no Akropoles kā arī no vēsturiskajām ēkām, ielām, muzejiem, tirdziņiem, kuri bija tikpat kā uz katra stūra. Paspējām noķert arī pēdējos vakara saules starus pludmalē un, protams, nopeldēties sāļajā Egejas jūrā. Un gala rezultātā nelaidām garām arī iespēju nopeldēties ledus aukstajā viesnīcas jumta baseinā.

Tad pienāca agrais rīts, lai dotos 6h garā ceļojumā ar vilcienu uz Salonikiem. Visi bijām manāmi satraukušies par tikšanos ar ģimenēm, mūsu māsām un brāļiem. Lai paātrinātu laiku un mazinātu stresu vilcienā, spēlējām kārtis, gulējām, dziedājām, kā arī mācījāmies grieķu valodu. Bet 6 h paskrēja ļoti ātri. Uztraukums pazuda jau tiklīdz izkāpām no vilciena. Ģimenes mūs jauki sagaidīja. Un lika uzreiz justies gluži kā mājās.

Lai gan bijām gaidījuši labāku, siltāku laiku, tas mums neliedza izbaudīt Saloniku burvību.

Jau pirmajā vakarā devāmies apskatīt Saloniku centru. Iepazināmies ar visiem mūsu skolēnu brāļiem un māsām. Bijām Baltajā tornī pie pašas Egejas jūras. Pastaigas gar naksnīgo jūru, sarunas, spēles, tieši tas, kas bija nepieciešams, lai iejustos un saprastu, ka uztraukumam nav bijis pamata.

Daži no mums nespēja sagaidīt arī pirmo dienu skolā, jo satiks sen neredzētus draugus no iepriekšējām Erasmus vizītēm.

Viesojāmies EPAL Kalamaria profesionālā vidusskolā. Mums bija ļoti interesanti uzzināt, ka tai ir daudz profesiju novirzieni. Skolā skolēni apgūst mehāniķu, inženieru, automehāniķu, elektriķu, datorspeciālistu, ekonomiķu un administratoru, tūrisma, lauksaimniecības un ēdināšanas speciālistu, bērnudārza auklīšu, rehabilitācijas centra medmāsu u.c. profesijas.

Katra diena skolā tika pavadīta ļoti lietderīgi. Strādājām grupās par tēmu IT izglītībā, izmantojot savas tehnoloģijas, spēlējām dažādas interesantas spēles, kā arī iepazinām viens otru vairāk.

Pirmajā vakarā skolā tika organizēta mūsu sagaidīšanas ballīte, kurā nobaudījām skolēnu un skolotāju gatavotos grieķu nacionālos ēdienus- grieķu salātus, muslaku (baklažāns ar gaļu), granātābolus, ļoti saldās kūkas u.c.

Skolas rīkotajās ekskursijās mēs apmeklējām un apskatījām Pellu - galvaspilsētu senajai Maķedonijai, uzņēmām gudrības Aristoteļa skolā, kur Aristotelis mācīja Aleksandru Lielo, kā mācību metodi, pielietojot dabā notiekošos procesus un Verdžinā bijām Aleksandra Lielā tēva Filipa kapenēs. Lai gan ekskursija ieilga, bijām mazliet noguruši, tas mūs neatturēja no kārtējām vakara izklaidēm ar mūsu viesu ģimenēm.

Pēdējā skolas dienā prezentējām savus video „Mūsdienās nekas nenotiek bez IT” par tēmu IKT izglītībā, kā arī prezentāciju par priekšlaicīgu skolas pamešanu. Bijām lepnī par projekta darbā nopelnītiem sertifikātiem. Ļoti emocionāla bija grieķu koordinatores Teo runa, kas bija jau kā atvadas.

Dienas noslēgumā visi dalībnieki tikās atvadu vakariņās restorānā Kira ti Smirnis, atkal izbaudot daudzveidīgos, gardos grieķu nacionālos ēdienus. Negribīgi,

skumji atvadījāties no pārējiem dalībniekiem un devāmies uz pilsētas centru, lai kārtīgi izbaudītu, izdejotu pēdējo vakaru Grieķijā ar savām māsām un brāļiem.

Pēdējā-atvadu diena bija visskumjākā. Jau no paša rīta valdījām asaras, bet līdz ko iegājām stacijā un bija laiks atvadīties no visiem, emocijas ņēma virsroku un visi ļāvāmies asarām. Tik skumji šķirties no cilvēkiem, ar kuriem sadraudzējāmies tik īsā laika sprīdī, bet sajūta, ka zinām viens otru jau ilgu laiku. Mēs esam laimīgi, ka mums ir tik mīļi draugi. Atmiņas palikušas tikai tās labākās. Atvadas nav mūžīgas, atvadas nav beigas, tas nozīmē, ka mēs pēc jums ilgosimies līdz mēs atkal satiksimies!

Uz tikšanos nu jau Nītaurē, kad Eutopia aprīļa beigās viesosies mūsu skolā.

Eutopia projekta skolēnu darba koordinatore Dana, 12.kl

